

FERRAN CATÀ

Esteve Albert i el seu projecte argentoní no materialitzat

Amb la fotografia que acompanya aquest escrit, feta el mes de gener de 1960, volem recordar un bell indret d'Argenton i un bon amic que s'hi relacionà. El llac de Can Ferraters, envoltat d'eucaliptus, de majestuosos penques i amb el seu elegant pont de ferro, va motivar la visita de l'Esteve Albert per a preparar un muntatge teatral en aquests paratges. Entre altres, a la fotografia, hi podem observar el Pere i en Joan Grau, el mateix Esteve Albert, un servidor i en Blai, el vigilant de la finca.

L'Esteve Albert i Corp (Dorrius 1914 - Andorra la Vella 1995) havia estat sempre un home molt inquiet, bregador i polifacètic; havia escenificat fets històrics, havia travat amics arreu i havia estat fortament arrelat al Maresme i als Països Catalans. Gràcies a tot aquest entrellat de complicitats havia endegat un seguit de muntatges teatrals dels quals en destacarem uns quants:

- *El Pessebre Vivent d'Escaldes Engordany* (Andorra, 1955-1962) que va tenir molt d'èxit, possiblement pels viatges que hi feia la gent per anar a comprar olles a pressió o aprofitant els viatges que organitzava la revista "Destino".

- *El Retaule de Sant Ermengol* (La Seu d'Urgell, 1957) que es representa encara cada any al claustre de la catedral urgellenca.

- *El Retaule dels Sants Màrtirs* (Vilassar de Dalt, 1975) també encara representat.

- *Nativitat Christie* (Sant Vicenç de Montalt).

- *Bandera de Catalunya* (Bellcaire d'Empordà, 1979), en aquest poble amb un nom tan escaient encara es representa el Divendres Sant l'obra que recrea la lluita entre el comte de Torroella de Montgrí i el de Bellcaire.

- Creació del grup Pyrene a Elna (Rosselló).

El llac de Can Ferraters havia de ser el marc incomparable d'una altra de les seves creacions, si no hagués estat per la tràgica mort del seu propietari, Sr. Lucas, el qual ja n'estava al corrent i havia donat el seu primer vistiplau.

L'any 1990, Esteve Albert rebé la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, per

la seva llarga trajectòria i mèrits propis. El 1995 morí a Andorra, on reposa actualment al cementiri de Santa Coloma, amb un bonic escenari de fons i a l'empara de la muntanya del Canigó, que tan bé va cantar mossèn Cinto Verdaguer. I que quan els que l'hem conegut i estimat hi anem, ens ve una certa esgarripança en veure l'amfiteatre de luxe en què roman ara.

Joan Miró, 10
Tel. 93 796 17 40
MATARÓ

Joan XXIII, 6
Tel. 93 756 12 26
ARGENTONA

PEIX I MARISC

